

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia   czerwca 2016 r.

DECYZJA
Prezesa
Agencji Rezerw Materiałowych
Nr BPI – 30/I/16
w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „*ustawą o zapasach*”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P. z siedzibą w P. przedstawione we wniosku z dnia 25 maja 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 31 maja 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach* – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

P. z siedzibą w P. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 25 maja 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 31 maja 2016 r. o wydanie *pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (...)*”.

W dniu 24 maja 2016 r. Wnioskodawca uiszczył kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca będąc równocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach jest zobligowany do wyliczania i terminowego regulowania opłaty zapasowej od produkcji i/lub przywozu paliw, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o zapasach. zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach „koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową”, której wzór określony został w art. 21b ust. 2 tejże ustawy. Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach „producenci są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a.” Istotnym ryzykiem towarzyszącym prowadzeniu tak złożonej działalności w zakresie produkcji i przywozu paliw ciekłych do Polski jest możliwość błędnej kalkulacji wymaganej w danym miesiącu opłaty zapasowej z tytułu przedmiotowych działalności, czego skutkiem może być terminowa zapłata przez podmioty zobligowane opłaty zapasowej w wysokości mniejszej niż będzie wymagana z rodzaju i struktury prowadzonej w danym miesiącu działalności polegającej na produkcji lub przywozie paliw ciekłych. W tym miejscu Wnioskodawca zwraca uwagę na zagadnienie interpretacyjne bezpośrednio mogące

wpływać na wysokość i sposób regulowania daniny publicznej, jaką jest opłata zapasowa. Zakres zapytania spełnia więc kryteria formalne wniosku składanego w trybie art. 10 usdg, którym jest ustalenie trybu i wielkości opłaty zapasowej w przypadku zapłacenia przez takie podmioty opłaty zapasowej w wysokości mniejszej niż wynikająca dla nich w danym miesiącu skutek dokonania przez nich błędnej kalkulacji tej daniny publicznej w tym okresie.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 1a ustawy o zapasach „karze pieniężnej podlega ten kto nie dopełnia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej w należnej wysokości albo terminie, o którym mowa w art. 21b ust. 12”. Równocześnie w myśl art. 63 ust. 2a w takim przypadku, kara pieniężna wynosi dwukrotność należnej kwoty opłaty zapasowej albo dwukrotność różnicy pomiędzy uiszczoną kwotą a należną kwotą opłaty zapasowej. Jednocześnie, zgodnie z art. 64 ust. 2a ustawy o zapasach „przed wymierzeniem kary, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a, Prezes Agencji wzywa producenta lub handlowca do uiszczenia opłaty zapasowej w należnej wysokości, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania”.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny dotyczący możliwości powstania zaległości w opłacie zapasowej, P. stwierdza, że prawidłowe zastosowanie wskazanych powyżej przepisów, w przypadku gdy przedsiębiorca zapłaci opłatę mniejszą niż jest wymagana, będzie w pierwszej kolejności oznaczać wezwanie ze strony Prezesa ARM w trybie art. 64 ust. 2a ustawy do uiszczenia wymaganej opłaty zapasowej, a dopiero po bezskutecznym zastosowaniu tego wezwania do wymierzenia kary w trybie art. 63 ust. 1 pkt 1a ustawy o zapasach.

Mając na uwadze opisany powyżej stan faktyczny, Wnioskodawca wnioskuje jak na wstępie, tj. o potwierdzenie ze strony Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych prawidłowości opisanego przez Wnioskodawcę sposobu płacenia opłaty zapasowej w trybie wezwania, o którym mowa w art. 64 ust. 2a ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a (ust. 12).

Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu Zapasów Agencyjnych, o którym mowa w art. 28a ustawy o zapasach. Na mocy art. 21b ust. 13 w zakresie nieuregulowanym w ustawie o zapasach, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy Działu III Ordynacji podatkowej. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, zgodnie z art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, jest organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej i przysługują mu uprawnienia organu podatkowego.

Zgodnie z kolei z art. 63 ust. 1 pkt 1a ustawy o zapasach karze pieniężnej podlega ten kto nie dopełnia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej w należytnej wysokości albo w terminie, o którym mowa w art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach. Z przepisu art. 63 ust. 2a ustawy o zapasach wynika, że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, kara pieniężna wynosi dwukrotność należytnej kwoty opłaty zapasowej albo dwukrotność różnicy pomiędzy uiszczoną kwotą a należną kwotą opłaty zapasowej. Organem właściwym do wymierzenia wyżej wskazanej kary pieniężnej jest Prezes Agencji Rezerw Materiałowych – art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach. Ponadto zgodnie z art. 64 ust. 2a ustawy o zapasach przed wymierzeniem kary, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a, Prezes Agencji wzywa producenta lub handlowca do uiszczenia opłaty zapasowej w należytnej wysokości, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Z kolei według przepisu art. 66 ust. 6 ustawy o zapasach w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przedsiębiorca, działając na podstawie art. 10 ust. 1 u.s.d.g., może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Pojęcie daniny publicznej zostało zdefiniowane w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.), według którego daniny publiczne to podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Zatem do danin pieniężnych należą, podatki, w tym akcyzy, cła (niekiedy zaliczane do kategorii podatków), składki, opłaty, dopłaty, inne świadczenia pieniężne niemające funkcji represyjnej (zob. na ten temat B. Brzeziński, W. Matuszewski, W. Morawski, A. Olesińska, *Prawo finansów publicznych*, Toruń 2001, s. 183-185; C. Kosikowski, *Finanse publiczne. Komentarz*, Warszawa 2007; S. Owsiak, *Finanse publiczne. Teoria i praktyka*, Warszawa 2005). Jako daniny publiczne należy kwalifikować również opłaty.

Wnioskodawca w swoim wniosku zwrócił się do tut. Organu o interpretację przepisów dotyczących nakładania kar pieniężnych z tytułu nieterminowego lub w nienależnej wysokości uiszczania opłaty zapasowej, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a ustawy o zapasach. Na pytanie „*czy kara pieniężna z powyższego tytułu stanowi daninę publiczną w rozumieniu art. 10 u.s.d.g.?*” należy odpowiedzieć twierdząco. Stanowisko takie znajduje swoje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przykładowo w postanowieniu z dnia 8 stycznia 2013 r. o sygn. akt II OW 134/13 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że organ właściwy do nałożenia kary pieniężnej, jest również organem właściwym do wydania pisemnej interpretacji co do zakresu zastosowania przepisu stanowiącego podstawę do jej nałożenia, na podstawie art. 10 u.s.d.g. Podobnie, karę pieniężną za daninę publiczną, uznał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 16 lipca 2009 r. sygn. akt. II SAB/Go 8/09, według którego „*Użyty w przepisie art. 10 ust. 1 u.s.d.g. zwrot: "daniny publicznej" nie został sprecyzowany w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, jest również rozmaicie definiowany w piśmiennictwie. Najogólniej łączy się go jednak z obowiązkiem świadczenia (zazwyczaj pieniężnego) na rzecz państwa lub innego podmiotu publicznoprawnego w celu realizacji zadań o charakterze publicznym. Istotą takiego*

świadczenia jest jego powszechny, przymusowy i bezzwrotny charakter. Daninami publicznymi będą zatem w pierwszej kolejności podatki i opłaty, także cła, dopłaty, państwowe pożyczki przymusowe, wszelkiego rodzaju sankcje i kary pieniężne. Oznacza to, iż podatki stanowią odrębną kategorię danin publicznych, jednakże nie wyczerpują ich zbioru. Pod pojęciem "daniny publiczne" należy zatem rozumieć szereg świadczeń (w tym opłat) o charakterze niepodatkowym, o ile spełniają powyższe warunki."

Zgodnie z przepisem art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a. Nieuiszczenie opłaty zapasowej w należnej wysokości lub w terminie wskazanym w art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach skutkować będzie wymierzeniem kary pieniężnej. Jednakże ustawa o zapasach zawiera również przepis art. 64 ust. 2a, zgodnie z którym, zanim Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wymierzy karę pieniężną, wzywa do jej uiszczenia. Oznacza to, *a contrario*, że nie można wymierzyć kary pieniężnej z art. 63 ust. 1 pkt 1a ustawy o zapasach bez uprzedniego wezwania do jej uiszczenia w trybie art. 64 ust. 2a ustawy o zapasach. A to z kolei oznacza, że z chwilą, gdy opłata zapasowa (wraz z odsetkami) zostanie uregulowana w wyniku wezwania do zapłaty i w terminie tam wskazanym, to tym samym, jak wskazuje we wniosku Wnioskodawca, kara nie zostanie wymierzona.

Dlatego też, z uwagi na powyższe, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych przyjął iż uiszczanie opłaty zapasowej w należnej wysokości winno następować w terminie, o którym mowa w art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach. W przypadku zaś nieterminowej wpłaty opłaty zapasowej lub terminowej, ale w nienależnej wysokości, powstaje zaległość z tego tytułu. Celem wyegzekwowania opłaty zapasowej w należnej wysokości, przed wymierzeniem kary pieniężnej, o której mowa w poprzednim zdaniu, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wzywa przedsiębiorcę do jej uiszczenia wyznaczając dodatkowy termin do jej uiszczenia wynikający z art. 64 ust. 2a ustawy o zapasach, tj. 7-dniowy. Dopiero niezastosowanie się

przedsiębiorcy do wezwania z art. 64 ust. 2a skutkować będzie wymierzeniem kary pieniężnej z art. 63 ust. 1 pkt 1a ustawy o zapasach.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.